

REISVERSLAG

12/09/2017 – 25/09/2017

Project Monitoring

Door: Robin de Best

Inhoudsopgave

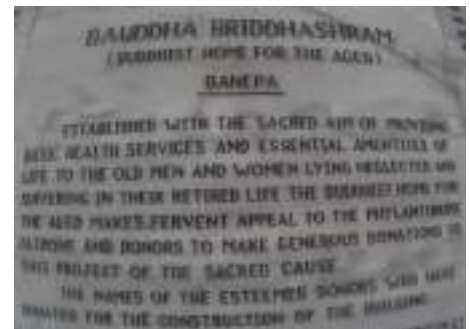
Onderwijsprojecten

- Bharatpur Dovenschool.....p 3-4
- Kalika school.....p 5-6
- Baluhawa school.....p 7-8
- Shree Ramrika school.....p 9-10
- Dhaulagiri dovenschool.....p 11-12
- Boudha Niketan school.....p 13
- Shree Goraknath school.....p 14-15

Overige projecten

- Sarangkot waterproject.....p 16
- Bauddha Briddhashram.....p 17-18
- Sindhupalchowk boeren.....p 19
- Summit Trekking Welfare Fund.....p 20

Anekdoten

- Kantoor Nepal Trust.....p 21
- Het K.B.Rana Fenomeen.....p 21-22
- Destructie aardbeving.....p 23

ONDERWIJSPROJECTEN

Dovenschool - Bharatpur

Dit was de eerste halte tijdens deze mooie tocht. Het nieuwe gebouw is bijna af en daarmee is de deadline niet al te erg overschreden. Zowel docenten als leerlingen kijken uit naar het in gebruik nemen van de nieuwe lokalen. De hoop is ook dat er dan meer dove kinderen zullen worden aangenomen dan de 10% ze nu kunnen aannemen. Voor deze dove kinderen betaalt de overheid ook subsidie. Gezien ze vaak van verder moeten komen, is overnachten vaak een vereiste.

De leerlingengroep bestaat uit 150 kinderen waarvan 76 jongens en 74 meisjes. 10% van de leerlingen is doof. Het hostel telt 10 jongens en 5 meisjes. De leerlingen zijn van verschillende religieuze achtergronden (christelijk, hindoe, boeddhist) en ook zijn er kinderen van de armste Dalid kaste. De kinderen nemen zelf een lunch mee naar school, behalve degenen die in het hostel verblijven.

Wat betreft de bouw, van de recente overstroming was er, behoudens een reeds opgeloste overstroming van de septic tank, geen schade. De puntjes op de 'i' van de bouw betreffen met namen de laatste lichtaansluitingen, trapleuningen, balustrades e.d. Naast gewone leslokalen, hopen de docenten sommige lokalen ook te gebruiken als staffroom, office room, computer lab, science lab (vooralnog berghok). Gezien er voor veel van deze ideeën nog geen materiaal is, zullen ze de ruimtes eerst ook voor andere toepassingen in gebruik moeten nemen. Bijvoorbeeld voor extra hostel ruimte indien er meer dove kinderen zullen worden aangenomen. De ambitie was daarentegen wel erg leuk om te zien! Verder zagen de nieuwe keuken en Wc's er keurig uit en vormen ze een daadwerkelijke upgrade.

FEITEN OP EEN RIJ

- Project status: bouw bijna voltooid
- Leerlingen: 150 (76M, 74V, 10% doof)
- Hostel aanwezig (15 inwoners)
- Geen lunch programma

Oude gebouw dovenschool Bharatpur

Nieuwe gebouw dovenschool Bharatpur

Oude keuken

Toekomstige nieuwe keuken

Les in het oude gebouw

Laatste details in nieuw klaslokaal

Shree Kalika

De tweede school op het programma, was de Shree Kalika school. Deze wordt samen met Marguerite Damelon gerealiseerd. Destijds hadden zij ook al het toevoegen van een tweede verdieping mogelijk gemaakt maar door de aardbeving is de school dusdanig beschadigd dat het gebouw een 'red sticker' indicatie van de overheid heeft gekregen, wat betekent dat het eigenlijk niet meer gebruikt mag worden voor onderwijs. Gezien er echter geen andere oplossing was, hebben de directeur en medewerkers besloten om het gebouw te laten verven om daarmee de barsten in de muren en plafond te bedekken zodat de leerlingen en leraren het gebouw weer in zouden durven. In de eerste instantie leek de schade daardoor ook mee te vallen, maar als je goed kijkt zie je dat alle steunbalken gebarsten zijn waardoor het gebouw daadwerkelijk niet veilig is. Ik heb met een aantal van de leerlingen gesproken en ook zei zitten momenteel niet met een gerust hart in de klas.

De leerlingengroep van deze school bestaat uit 450 leerlingen waarvan 220 jongens en 230 meisjes. Het is een mix van zowel arme als minder arme kinderen. Er zijn 23 stafleden waarvan 20 docenten. Hiervan worden er 11 door de overheid betaald. De school heeft een goede band met de municipaliteit, mede door de voorzitter van de Parent Teacher Association (PTA). De school vraagt ook een bijdrage aan de ouders (ten hoogste van 5000 à 6000 roepies per jaar afhankelijk van het niveau van de klas waarin het kind zit). De school geeft nu les t/m klas 10 (School Leaving Certificate – SLC niveau) maar ze proberen toestemming van de overheid te krijgen voor klas 11 en 12. Hiermee zouden ze dan ook de mogelijkheid willen bieden voor technisch onderwijs, elektricien opleiding en verpleegkunde). Deze lessen zouden dan in de ochtend worden gegeven van 6 tot 9 uur zodat de lokalen 2 keer gebruikt kunnen worden voor verschillende niveaus.

Wat erg leuk was om te zien, was dat het management van deze school erg serieus wordt genomen. In vergelijking tot menig andere school in Nepal, wordt deze strak geregeld en worden de lessen zeer structureel aangepakt.

FEITEN OP EEN RIJ

- Project status: bouw niet begonnen, financiering zo goed als rond
- Leerlingen: 450 (220M, 230V)
- Docenten: 20 (11 door overheid betaald)
- Niveau: t/m level 10, wens om uit te breiden t/m 11 en 12
- Goede link met municipaliteit en ouderlijke bijdragen

Met de stafleden bij Shree Kalika

De opnieuw geverfde Shree Kalika school

Barsten in de steunbalken, slecht zichtbaar

Barsten tussen raam en deur

Les in de Shree Kalika school

De kleuterklassen, niet beschadigd

Baluhawa school – Kapilvastu

Daar waar het gebouw van de Shree Kalika school juist niet in orde is maar het management en de financiering vanuit de overheid wel, staat de Baluhawa school juist volledig aan de andere kant van het spectrum. Dit was oorspronkelijk de school van Annette Donker, waarvan wij de bouw en het contact met de man van SSDO hebben overgenomen. Het 'access for all' gebouw is af en staat er goed bij maar het grote struikelblok van de school is nu het gebrek aan leraren. Met maar 4 docenten voor de 195 leerlingen, is het leveren van kwalitatief goed onderwijs een zeer grote uitdaging. Deze docenten worden ook niet door de overheid betaald. Er is geen steun vanuit de omgeving en de ouderlijke bijdrage is verwaarloosbaar (rond de 100 roepie/maand). De municipaliteit draagt niet bij aan de school en heeft ook geen budget toegekend. De leerlingengroep bestaat uit 195 leerlingen waarvan 100 meisjes en 95 jongens. Veel jongens worden eerder weggestuurd naar boardingschool, de ouders vinden het onderwijs van de meisjes minder belangrijk en vandaar dat zij makkelijker naar deze school worden gestuurd. De meeste kinderen zijn Hindu. De moslimkinderen zijn welkom maar de ouders verkiezen doorgaans om deze binnen hun eigen bevolkingsgroep naar school te sturen en gebruiken vaak ook een ander lesprogramma. Er komen vooral kinderen uit zeer arme gezinnen waardoor het onderhouden van de school lastig is. Een overige uitdaging is dat veel kinderen lessen missen omdat ze ver naar huis moeten lopen voor lunch, of dat ze eerder vertrekken vanwege de honger. We hebben gesuggereerd dat er informatie aan ouders wordt gegeven in de ouder workshops, zodat kinderen misschien lunch mee kunnen krijgen en daardoor minder lessen missen. De school geeft les tot klas 5, waarna de meeste meisjes hun onderwijs toch niet voortzetten (maar 15% gaat door), velen trouwen al zeer jong tussen 10 en 14 jaar.

Dit is, zoals de meeste van onze projecten, een overheidsschool. Dit betekent dat er in principe geld moet komen vanuit de regering voor docenten e.d. Er is een procedure om dit geld ook te claimen. Uiteraard is dit echter omslachtig en zal hier tijd overheen gaan. We hebben voorgesteld dat naast de school zelf en de lokale partner SSDO, Nepal Trust ook een brief schrijft. Hiermee hoop je dan te tonen dat er ook van buitenaf aandacht is voor de situatie waarin deze school zich verkeert.

Een extra toevoeging aan het probleem is dat je officieel geen bijdrage van de studenten mag vragen wanneer het een overheidsschool betreft. Een omweg is om een PTA op te zetten en dan 'donaties' van de ouders aan te nemen. Dit hebben we ook voorgelegd aan de SSDO-vertegenwoordiger. Het probleem dat de meeste ouders weinig kunnen bijdragen, blijft dan alsnog bestaan.

Deze school is met de 4 docenten voor 195 leerlingen geen uitzondering in de Kapilvastu omgeving en ons contactpersoon vertelde ook over een school waar hij bij betrokken is waar er slechts 4 leraren zijn voor 800 leerlingen. Dit is dus een zeer uitdagende streek waar de communicatie lastig is want vele mensen spreken enkel het lokale dialect Audi (en dat is zeker niet omdat het een luxe bedoeling is) en waar de regering de handen er grotendeels van aftrekt.

FEITEN OP EEN RIJ

- Project status: bouw afgerond maar grote uitdaging met loopkosten
- Leerlingen 195 (100V, 95M)
- Docenten 4 (niet door overheid betaald)
- Geen steun van municipaliteit, geen ouderlijke bijdragen
- Niveau: tot level 5

Met de leerlingen van de Baluhawa school

Officiële donoren: NT, SN & Wilde Ganzen

Toiletten Baluhawa school

Les in de Baluhawa school

Shree Ramrika – Baglung

Bijna 20 jaar later, staat deze school nog steeds. Gebouwd in 1998 in samenwerking met K.B.Rana, en vandaag de dag toe aan een extra verdieping. K.B. Rana was ook ditmaal aanwezig om de school te bespreken. Hij heeft dit jaar de 2017 award voor Child Welfare in ontvangst mogen nemen, een mooie prestatie en ook een goede beloning voor zijn inzet voor de kinderen in zijn streek.

Waarom die extra verdieping? De school geeft nu les t/m klas 8 maar ze willen graag toestemming om uit te breiden tot klas 12. Dit kan echter pas wanneer er voldoende ruimte is voor de extra lokalen. Bijzondere aan deze school is dat er ook gefocust wordt op toegankelijkheid voor gehandicapte kinderen. In Nepal worden er 4 categorieën handicaps onderscheiden, zijnde: doof, blind, mentaal gehandicapt en lichamelijk gehandicapt. Deze laatste groep wordt in acht genomen bij deze school. Momenteel wordt er ook een hostel gebouwd, met steun van Plan Nepal. Deze zal in December af zijn en is bedoeld om gehandicapte kinderen te huisvesten. Naast de extra verdieping zou de school graag extra computers willen (er zijn er nu 10) en meer lesmaterialen, dit hebben wij vooralsnog niet toegezegd want het is geen prioriteit en er zijn ook geen fondsen voor geworven momenteel.

De leerlingengroep van de school bestaat nu uit 111 kinderen waarvan 57 jongens en 54 meisjes. Het is een school voor kinderen uit de laagste Dalid kaste. Wel komen de kinderen van verschillende religieuze achtergronden en zijn er ook 3 moslim leerlingen. De school heeft 9 docenten.

Er is hier wederom geen lunchvoorziening dus de kinderen krijgen of pas aan het einde van de schooldag thuis of soms hebben ze lunch mee of komen de ouders het brengen. De kinderen komen echter niet van ver dus er is hier geen sprake van verzuim wegens lunch.

FEITEN OP EEN RIJ

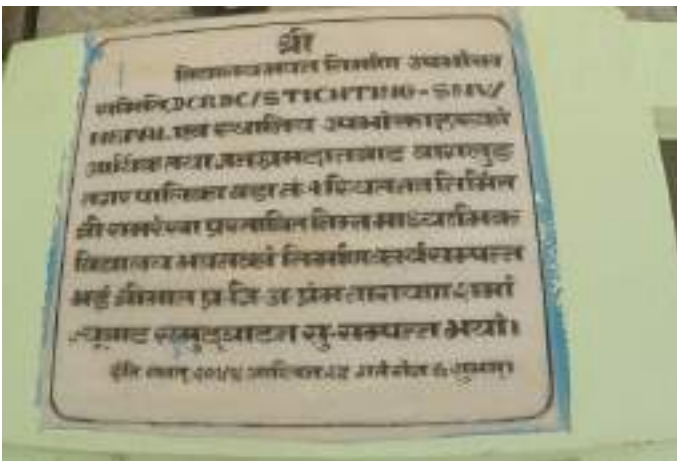
- Project status: bouw nieuwe verdieping niet begonnen, hopen te starten eind 2017/begin 2018
- Leerlingen: 111 (57M, 54V), aandacht voor lichamelijk gehandicapten
- Docenten: 9
- Niveau: t/m klas 8, wens om uit te breiden t/m 12

Shree Ramrika school – sinds 1998

Toekomstig hostel gebouw Shree Ramrika

Oude donoren plaatje SN/SNV

Met de stafleden bij Shree Ramrika

Toets moment bij Shree Ramrika

Jonkies in Shree Ramrika

Dhaulagiri Dovenschool – Baglung

Dit project was werkelijk indrukwekkend om te zien. Geïnitieerd door K.B. Rana, is het een samenkomst van zowel de Nepalese regering als buitenlandse fondsen. Zo steekt de vork in de steel: de begane grond, het hek, de bibliotheek en de reading room zijn betaald door de Nepalese overheid, de 1ste en 2de verdieping door Plan Nepal, de 4de verdieping door Japan en het hostel gebouw is betaald door een Chinees fonds uit Hong Kong. Wat kunnen wij dus nu nog bijdragen is de vraag? Het betreft een uitbreiding van de eetzaal. Deze was oorspronkelijk bedoeld voor 50 leerlingen maar het aantal is gegroeid tot 230 waardoor ze nu in shifts in een zeer kleine (en eigenlijk veel te warme) ruimte eten.

De leerlingengroep bestaat uit 230 leerlingen waarvan 138 jongens en 92 meisjes. De uitleg hierbij was dat jongens vaker getroffen worden door doofheid. Het zou echter ook kunnen dat families het minder van belang vinden om dove meisjes naar de school te sturen. Er zijn ook 20 horende leerlingen die samen met de doven in de les zitten en onderwijs krijgen in gebarentaal. Dit zijn mogelijk de tolken en docenten van de toekomst. De leerlingen komen van 40 verschillende gebieden en diverse religieuze en financiële achtergronden. Ook hier worden wederom moslim kinderen verwelkomd en er zitten er nu 3 op de school. Er zijn 29 docenten en 6 extra stafleden wat een totaal van 35 geeft. Al het onderwijs, het verblijf in het hostel en het eten is gratis en wordt betaald door de overheid.

De school legt het accent met name op computer engineering onderwijs. Dit omdat dat toekomstperspectieven biedt voor de kinderen later want het zijn banen die zij zelfstandig kunnen uitvoeren. Hiervoor heeft de school ook een officieel partnerschap met het CTEVT (Center for Technical Education and Vocational Training), en gaan de jongeren met een erkend diploma van school. De computerlokalen en engineer labs waren ook daadwerkelijk indrukwekkend om te zien.

FEITEN OP EEN RIJ

- Project status: uitbreiding eetzaal nog niet begonnen
- Leerlingen 230 (138M, 92V, 10% horend)
- Docenten: 29 + 6 stafleden
- Niveau: t/m klas 13 (en erkend CTEVT- diploma)
- Onderwijs gratis d.m.v. overheidssubsidie

Dhauagiri dovenschool gebouw

Met stafleden en leerlingen

De huidige eetzaal

Leerlingen Dhauagiri

Les in Dhauagiri

Een van de computerlokalen

Boudha Niketan – Kathmandu

Een van de weinige privéscholen die wij hebben gesteund. Fondsen afkomstig van de Lion's Club. Verder zijn de inkomsten van de school afhankelijk van de bijdragen van de ouders. Er zijn 378 leerlingen met meer jongens dan meisjes – exacte aantallen had de directeur even niet bij de hand. Het is een gemengd gezelschap qua afkomst maar er zijn weinig Dalids die toegang kunnen krijgen tot een dergelijke privéschool. Ze hebben 39 leraren en veel extra-curriculaire opties zoals voetbal, basketbal, dans en yoga. Waar wij na de aardbeving aan hebben bijgedragen zijn reparaties: staffroom, railingen voor de veiligheid van de kinderen, nieuwe laag verf, toiletten. Het geheel zag er netjes uit. Helaas waren de kinderen al klaar met hun dag toen wij aan ons bezoek begonnen dus konden we niet vragen naar hun ervaringen.

DE FEITEN OP EEN RIJ

- Project status: reparaties afgerond na aardbeving
- Leerlingen: 378 (meer M dan V)
- Docenten: 39
- Niveau: basisschool
- Fondsen: privéschool, ouderlijke bijdragen

Shree Niketan school

← geplaatste railing

Muurschildering schoolplein en klaslokaal

Shree Goraknath – Tarkeghyang

Deze school was het lastigste om te bezoeken. Na de recente overstromingen waren de wegen deels ontoegankelijk vanwege landslides. Wij hebben dus een stukje van de reis te voet gedaan. Dit was op zich prima te doen, en eigenlijk ook wel lekker om even de benen te strekken na zoveel dagen en uren in de Jeep. Het enige kleine onaangename detail? De bloedzuigers... En daar veel van. Maar goed, je moet wat over hebben voor je projecten en op zich is het risico iets minder als je flink doorstapt en niet op één plaats stil gaat staan, dus dat doe je dan maar.

Dit project is een geval apart wat betreft de kosten voor ons. Wij hebben namelijk alleen maar bijgedragen door de fondsen van Nepal Trust door te sluizen naar Wilde Ganzen zodat zij dan het budget konden aanvullen. Hierdoor hebben wij uiteraard wel een deel van de verantwoordelijkheid van dit project op ons genomen en worden daardoor ook gezien als een volwaardige partner.

De school is hard nodig want door de aardbeving zijn in dit gebied van het land hele dorpen weggevaagd, scholen inbegrepen. De tijdelijke scholen die worden gebruikt als tussenoplossing met golfplaten en tenten, zijn zeker niet geschikt voor onderwijs op lange termijn. De bouw is echter lastig, niet alleen heeft de registratie van dit project 7 maanden gekost vanwege de steeds ingewikkeldere procedure in Nepal post-aardbeving, maar ook nu komt er vertraging doordat de bouwmaterialen niet over de wegen geleverd kunnen worden. Het is dus even afwachten hoe snel er weer een toegankelijke route komt. Vooralsnog is een groot deel van de begane grond af maar er zijn nog geen plafonds en de gehele eerste verdieping ontbreekt. Het idee is om 3 lokalen per verdieping te bouwen, dus 6 in totaal. Het is de bedoeling dat deze school uiteindelijk 75 kinderen zal kunnen ontvangen die dan uit de omliggende dorpen te voet kunnen komen. Door de soms toch lange afstanden en het feit dat door de tegenslagen van zowel de aardbeving als de overstroming sommige mensen hun kinderen ergens anders mee naar toe hebben genomen of gestuurd, zal het wel even duren voordat dit aantal leerlingen behaald is.

DE FEITEN OP EEN RIJ

- Project status: bouw is begonnen maar tijdelijk vertraagd
- Leerlingen: in theorie 75
- Docenten: zal later bepaald worden
- Fondsen: van NT via SN en WG

Voorbeeld van tijdelijke school Tarkeghyang

Toekomstig schoolgebouw Shree Goraknath

Shree Goraknath bouw

Toekomstig leslokaal

Schade aardbeving Tarkeghyang

Golfplaten en bergen Tarkeghyang

OVERIGE PROJECTEN

Sarangkot – waterproject

Dit project was niet van ons maar is gerealiseerd door Nepal Trust en een Nederlandse partner. Ik wil het even kort met jullie delen want het was best wel indrukwekkend om te zien. Na een aantal jaren en erg veel overleg tussen verschillende Village Development Committees (VDCs), de overheid, bedrijven e.d., is er een kilometerslange pijplijn aangelegd en zijn er meer dan 30 grote waterreservoirs gebouwd waardoor rond de 30.000 mensen nu toegang hebben tot schoon water. Wanneer je daar rondrijdt kom je door allerlei kleine dorpen die allemaal aangesloten zijn op dit nieuwe waternet. Ook zijn er watermeters geïntroduceerd zodat men ook een kleine bijdrage levert voor het gebruik waar het onderhoud dan ook weer van kan worden betaald want anders vervalt een dergelijk project waarschijnlijk toch met de jaren.

Het idee was om langs meerdere reservoirs te gaan, dat is gelukt, en om een stuk langs de pijp te lopen tot waar het overheidsgedeelte aansluit op het privé-initiatief gedeelte. Dit laatste werd door meerdere elementen toch wat gecompliceerder namelijk: niet goed uitgekozen schoeisel + grote gifslang (volgens de lokale man nog maar een baby, maar met zijn anderhalve meter lange, 10cm dikke bruine lichaam, al indrukwekkend genoeg) + bloedzuigers. Jullie zullen hopelijk begrijpen dat we er toen voor gekozen hebben om het moderne wonder van een 'plastic op lood'-aansluiting, ons maar even in te beelden in plaats van de live ervaring ervan op te zoeken.

Waterreservoir met uitzicht →

Bauddha Briddhashram – Banepa

De makkelijkere benaming van dit project is het bejaardentehuis voor boeddhisten in Banepa. Conny Groot is hier ook geweest. Sindsdien zijn de nieuwe keuken en eetkamer afgerond. Hier heeft Jeroen van den Bergh de fondsen voor gevonden. We hebben besproken dat het wellicht interessant is om Conny meer te betrekken indien dit project nog verder uitgebreid zal worden. Zij heeft namelijk de contacten met organisaties die zich om ouderen bekommeren in Nederland.

Er wonen momenteel 6 ouderen in dit tehuis maar dit aantal zou kunnen groeien als er een extra verdieping gebouwd wordt. Zoals het er nu bij staat, biedt het gebouw de optie om er redelijk makkelijk een verdieping op te bouwen. Andere mogelijke toekomstige plannen daar zijn om de tuin toegankelijker te maken. Het is nu een oneven, redelijk natte, bedoeling met veel struikelmogelijkheden die voor kwetsbare ouderen een risico vormen. De man die wij er spraken woont tegenover het tehuis en komt elke dag even kijken hoe het met de bewoners gaat. Verder heeft hij ook het lokale ziekenhuisje opgericht en was zijn vrouw arts – nu reeds gepensioneerd maar samen zorgen zij ervoor dat de bewoners voldoende medische zorg ontvangen, inclusief medicatie.

Het is uiteraard niet gezegd dat wij als Stichting Nepal verder zullen bijdragen aan dit project maar mocht er een voorstel komen wat dan via Jeroen en Conny bij mogelijk geïnteresseerde donoren terecht kan komen, moeten we misschien even kijken waar de mogelijkheden liggen om mensen met elkaar in contact te brengen. Verder was de chauffeur, à la Nepali, even nergens te bekennen toen wij klaar waren met ons bezoek.

DE FEITEN OP EEN RIJ

- Project status: nieuwe keuken en eetkamer gebouwd
- Fondsen: geworven door Jeroen van den Bergh
- Bewoners: 6
- Toekomst: willen mogelijk verder uitbreiden met extra verdieping

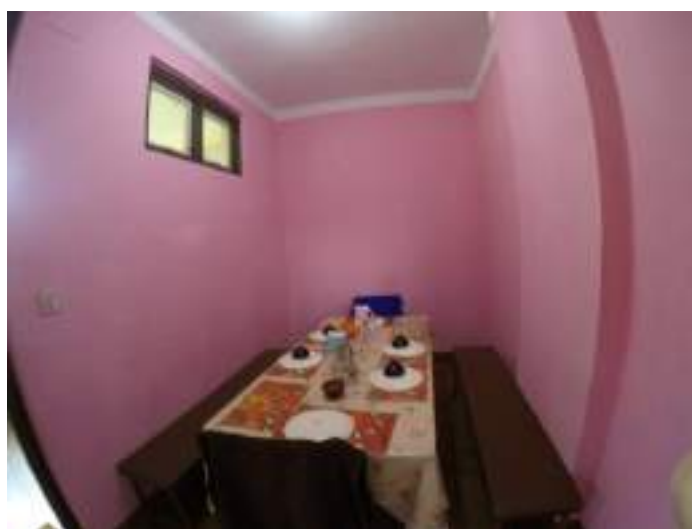
Banepa tehuis van bovenaf

Tuin van Banepa tehuis

Nieuwe keuken Banepa tehuis

Nieuwe eetzaal Banepa tehuis

Bewoonster Banepa tehuis

Groentetuin Banepa tehuis

Sindhupalchowk boeren

Wederom geen project van ons maar een samenwerking tussen onder andere Nepal Trust en ICCO, maar wel leuk om aan te stippen gezien we er toch langskwamen op weg naar de school in Tarkeghyang. Het ondersteunen van Sindhupalchowk door Nepal Trust gaat eigenlijk verder dan alleen het ondersteunen van boeren, zo is er bijvoorbeeld ook een weg gebouwd en na de aardbeving is er geholpen met het herstellen van de elektriciteitslijnen en uiteraard 'earthquake relief' d.m.v. tentzeilen, golfplaten, rijst e.d.

Maar het accent leg ik nu even op de boeren voor wie, met name voor de armste, een rotating fund is opgezet waarbij ze tegen lage rente geld kunnen lenen om apparatuur te kopen om daarmee de opbrengst van hun oogst te optimaliseren. Verder zijn er kassen gebouwd en is er naar watervoorziening gekeken. Wat ik met name interessant vond waren de verschillende 'collection centres' die deels al zijn gebouwd, deels onder constructie zijn. Deze dienen ertoe om de oogsten van verschillende lokale boeren bij elkaar te brengen in verzamelpunten. Daar worden hun individuele oogsten dan ingekocht tegen een lokaal acceptabele prijs zodat de boeren minder tijd kwijt zijn aan het reizen naar diverse markten en daarmee dus meer tijd overhouden om op het land te werken en dan hopelijk meerdere oogsten van verschillende gewassen per jaar te kunnen verbouwen. Vervolgens wordt de oogst door beheerders van het collection centre doorverkocht op de markt in Kathmandu tegen een hogere prijs. De beheerders kunnen van de marge zichzelf dan draaiende houden. Zo wordt eraan gewerkt om een grotere productie-partner te worden voor de markt in Kathmandu waardoor de streek er economisch hopelijk op termijn op vooruit zal gaan.

Deze uitleg is uiteraard kort door de bocht maar voor de geïnteresseerden zal Jeroen vast en zeker meer informatie hebben.

Bouw collection centre →

Summit Trekking Welfare Fund

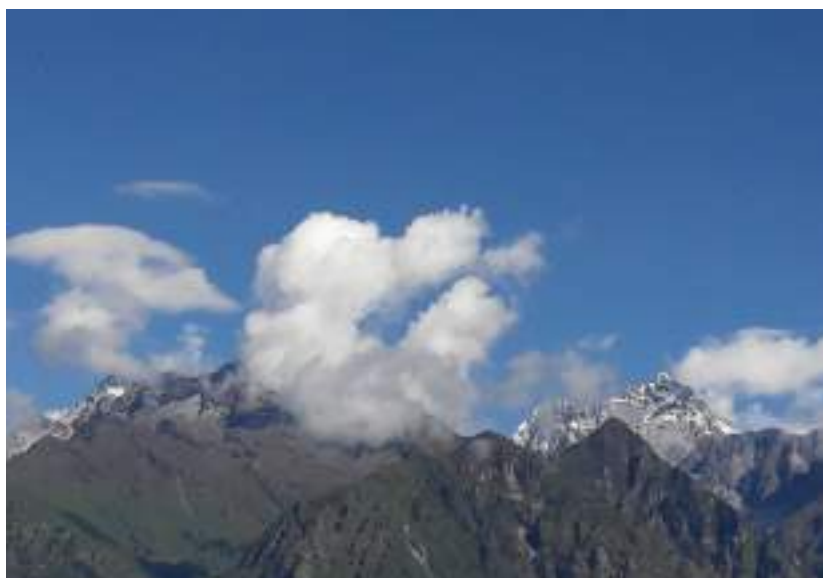
Kort voor vertrek heb ik nog even de gelegenheid gehad om met Shiv Thapa te spreken. En dames en heren, het was me toch wel een heugelijke gelegenheid want Shiv heeft gelachen! Hardop! Goed die kleine persoonlijke overwinning terzijde, het Summit Trekking Welfare Fund is still going strong. Ze hebben het nu gestreamlined waardoor het voor meerdere jaren overzichtelijk is geworden en niet elkaar aangepast hoeft te worden. Er is nu een vast bedrag beschikbaar waardoor families ook een eigen bijdrage leveren afhankelijk van hoeveel kinderen er gebruik van maken en zodra er één klaar is met zijn of haar scholing, kan er ook weer eentje bij. Hierover wordt de staff goed ingelicht en iedereen is er tevreden mee. De kinderen die op de Pushpanjali school zaten zijn op een na, allemaal klaar wat de kosten ook verminderd. Shiv houdt uiteraard goed zicht op de zaak. Verder kijkt hij ook uit naar de volgende stap in onze samenwerking als hij bij de nieuwe 'not for profit company' aansluit.

Helaas zijn de dagen dat het management van het Summit Hotel een bijdrage leverden voorbij. De sfeer in het hotel nu het volledig onder Nepalees management staat is ook veranderd en menig bekend gezicht heeft er voor gekozen om uit dienst te treden. Dat is korte, helaas wat treurige, mededeling over het ons oude en bekende adres.

DE FEITEN OP EEN RIJ

- Project status: doorlopend
- Beheer: Shivraj Thapa
- Doelgroep: kinderen van de stafleden van Summit Trekking

Bergtoppen →

ANEKDOTES

Kantoor Nepal Trust

Na een interessante rit met een chauffeur die volledig in de war was over wie wanneer opgehaald moest worden, wat het dagprogramma nou inhield, en waar het kantoor van Nepal Trust was (hij had uiteraard alleen maar 'Yes sir' tegen Jeroen gezegd toen hem over de telefoon werd gevraagd of hij het kantoor kon vinden om mij daarheen te brengen en wilde niet even controleren voor we vetrokken), heb ik toch even het kantoor kunnen zien. Elk project heeft daar zijn eigen map met de referentie naar de rekening van het desbetreffende project en natuurlijk alle bonnetjes die netjes zijn vastgeniet met allemaal vrolijke krullen en krabbels van de lokale accountants die het allemaal hebben gecontroleerd en goedgekeurd. Ook heeft het mij een beter inzicht gegeven in hoe de geldstromen lopen, hoe het in Nepal zit met de belastingdeclaraties e.d. Het is natuurlijk de wat drogere kant van wat we doen maar vond het leerzaam om het even aan te stippen in deze tocht.

Het K.B. Rana Fenomeen

Hij is al een paar keer genoemd rondom de projecten in Baglung met de Shree Ramrika school en de Dhaulagiri dovenschool, maar ik wilde toch nog even een paar regels wijden aan deze man die wel een grote indruk op mij heeft gemaakt. Naast de scholen heb ik namelijk ook nog het Dhaulagiri Integrated Rural Development Center (DIRDC) bezocht en de Inclusive Vocational Skill training school waarvan hij wederom de initiatiefnemer was. Deze beide locaties bieden ook weer mogelijkheden voor zowel horende als dove jongeren en jongvolwassenen. Ook hier hebben ze een partnerschap met het CTEVT en bieden erkende diploma's in kleermakerij, loodgieterij en metselarij. We hebben een les gezien voor toekomstige loodgieters waarbij de dove jonge mannen op de voorste rij zitten en er een tolk voor ze naast de docent staat. Om dit te mogen aanschouwen moesten we wel even veiligheidskleding met helm aan, want je weet maar nooit of ze tijdens het maken van de aantekeningen opeens met pennen gaan gooien... Ook weer een mooi Nepalees voorbeeld van regels volgen wanneer het absoluut geen nut dient.

Maar even weer terug naar onze K.B., hij is nu de 70 gepasseerd maar toont absoluut geen tekenen van stoppen. Hij denkt alweer een stap verder met het bouwen van een universiteit voor dove jongeren naast de middelbare school waar die jongvolwassenen dan meteen zouden kunnen doorstromen naar een bachelorsdiploma. Hij denkt ook aan een veel groter training centrum voor beroepsopleidingen en ik heb zo'n donkerbruin vermoeden dat zodra hij het land vindt, wij een projectvoorstel voor het gebouw kunnen verwachten. Zijn passie en enthousiasme voor alles wat hij in Baglung opricht is echt aanstekelijk en hij is oprecht verontwaardigd wanneer de kinderen van Nepal niet de steun krijgen vanuit de overheid die ze verdienen. Zoals hij ditmaal tegen mij zei: "I can feel it in my heart, from deep inside, these are our children and we need to help them". Ik heb zelden iemand met zoveel overtuiging horen spreken, je wilt eigenlijk meteen meedoen met wat hij dan ook maar voorstelt. Maar geen zorgen, ik heb niks toegezegd voor de toekomst. De drang was echter wel aanwezig!

Vocational Training Centre

Veiligheidskledij

Loodgietersles met vrouwelijke tolk en K.B. Rana op de voorgrond

Bij het rural development centre

Destructie aardbeving

Een eerste bezoek na de aardbeving laat je toch echt niet koud dus ter afsluiting wil ik nog een paar indrukken met jullie delen. De tempels van de Durbar squares liggen deels tegen de vlakte. De mensen vertelden mij dat heropbouwen deels niet mogelijk zal zijn, of in ieder geval niet restaureren zoals voorheen, want de kennis van het houtwerk is vandaag de dag niet meer aanwezig. De materiële schade is echter maar een aspect en wat ook ontzettend opvalt aan deze iconische pleinen is het gebrek aan toeristen. Dit merkte je ook in Chitwan bij het national park en in het Lumbini tempelcomplex, iele stilte. Jammer wat angst en onwetendheid teweeg kunnen brengen waardoor nu een groot deel van de inkomstenbron is komen te vervallen.

Een ander moment van stilte drong zichzelf op in Tarkeghyang waar het oude dorp volledig is weggevaagd, zoals zoveel dorpen in Sindhupalchowk. Het was de eerste omgeving waar ik als kind heb gewandeld en het 'straatbeeld' is onherkenbaar. Waar de stenen huizen stonden, wonen mensen nu al twee jaar in golfplaten constructies met hier en daar een balkje hout wat ze hebben kunnen redden tussen de hoopjes steen. In Tarkeghyang beschouwen ze het als een wonder dat de spiegel van de tempel niet gebarsten is terwijl ook dat gebouw met de grond gelijk is gemaakt. Een klein deeltje positiviteit om vast te houden.

Bhaktapur overgebleven ornamenten

Bhaktapur schade

Bauddhanath
gerestaureerd →

